

Igges Ice Adventures

Av Ingemar Nygren

Bi & Fritid AB

15 % på reservdelar dock ej originaldelar.
016-48 28 88. bds.se

Söndag den 17 Januari hade jag stämt träff med en av mina grusbus-kompisar vid Sundbyholm.

Vintertid är det dock fulldubbbat som gäller för lek på is- och snötäckta vägar. Micke N kör en Yamaha WR450F och jag en KTM 690 Enduro R. Jag hade i flera dagar funderat på om jag skulle våga ta sjövägen från Kvicksund till Sundbyholm? Nu hade det ju varit så kallt så länge.

Jag hade redan en vecka tidigare provat isen vid Sanda och vidare ut på Galten åt Köpingshållet men där lägger den sig mycket tidigare och inte heller behöver man köra så nära rännan åt det hållet.

En helt annan sak att åka ut på södra sidan rännan i Kvicksund. Puh, hur skulle jag göra??? Äsch, det får bära eller brista! Hmmm, det kanske var fel uttryck förresten? Brista får det inte....

Packade en flytväst i ryggsäcken, isdubbar runt halsen och spände fast en ispik på hojen. Torshällaåns mynning var jag speciellt orolig för. Hade läst alla skridskorapporter jag hittat men ingen hade åkt denna rutt.

Jag packade förstås också ner Trangiaköket och ett par burkar Bullens pilsnerkorv som hör till på våra åkturer.

En gnistrande sol och 14 grader kallt var ju perfekt för en tur denna dag så jag kramade om familjen och gav mig iväg. Rullade ut på isen 100 m nedanför hemmet och anspänningen var på topp, adrenalinet rusade när jag smög fram i 30-40km/h runt de första uddarna endast ett 20-tal meter från rännan som närmast.

Det gick bra och pulsen avtog något.

...Igges Ice Adventures

Vilka vidder!

Ökade farten, kom ut på större vatten och spanande, spanade intensivt efter minsta tecken på svagheter eller konstiga ytor som kunde varsla om dålig is. Blandat en tunn snöskorpa och naken skrovlig is gjorde det olämpligt för skridskoåkare och mycket riktigt fanns det inte någon sådan i sikte på hela resan.

Synd tänkte jag, för om jag behöver hjälp, vilket gud förbjude, så finns det ingen inom räckhåll. Å andra sidan vore de väl så förbaskade över mitt oljud så det vore närmast glada om vi gick till botten, min hoj och jag??? Usch, nej vilka tankar som snurrade i mitt huvud.

Cykeln morrade fint genom den öppna Akrapovic-dämparen och vi marschade lugnt i sköna 80 knutar. Mälarbaden passerades med en långsladd runt en liten ö.

Ett par jättelika örnar valde att lämna från isen när jag passerade. Torshälla huvud och Ängsholmen passerades i 110. Pust, detta går ju bra Nu var det å-mynningen nästa... Hade varnats av vänner i Ängsholmen att här kan det vara tunt. Stannade i höjd med Pilgrundet, men 200m längre ut för er som vet var det ligger.

...Igges Ice Adventures

Ser stabilt ut, tog loss ispiken och gick en runda. Svårt att se, mest tunn snö överallt, letar sprickor så man kan se tjockleken. Verkar stabilt!

Jag bestämmer mig för att köra, ser en pimplare på håll i alla fall och det borde vara många stugägare på Torshälla huvud som satt morgonkaffet i halsen när jag dånade förbi och som stod och kikade nu.

Vad höll stollen på med?

Rullade på i riktning mot Slätviken och vidare. I höjd med Lilla och Stora Blackhäll låg jag ganska nära fastlandet vid Tärby och då plötsligt vart det löst och moddigt. Bakhjulet sjönk ner och vattnet och issörja sprutade.

Full gas blev den omedelbara reaktionen och strax var vi på fast is igen.

Detta var spännande i överkant. Nu ändrade isen karaktär och var mer fri från snö och slätare. Roligare att köra med långa sladdar.

Ett par-tre pimplare siktades igen i viken innanför Räfsgarn och jag vinkade.

Tydligen var det ena Göran Grönlund fick jag höra senare

Skönt att vara framme i gästhamnen, träffa kompisen Micke och ta en välförtjänt paus och låta hjärtat återgå från halsgropen till sin ordinarie plats.

...Igges Ice Adventures

Efter en stunds lek på isen tillsammans, så kokade vi korv på Räfsgarn, gott och värmande - mina fingrar vill gärna bli lite kalla.

Sedan en sväng på vanliga vägar till Sandviksbadet, Björsund och kikade på rallygrabbarna som har en bana på isen där.

När det var dags för hemresa tvekade jag inte länge, nu hade jag ju ett spår tillbaka som jag visste höll. Förutom där vid Tärby förstås.

Ett helt annat tempo blev det hemåt och det var en ren njutning till skillnad från ditresan som ju var spännande på ett annat sätt.

Kontrollerade långsladdar på is i 150 km/h är klart beroendeframkallande. Frihetskänslan på dessa stora vida vidder är enorm.

Jag lever!

/lgge